

**Говор замјеника предсједавајућег Представничког дома Парламентарне скупштине БиХ др Дениса Бећировића на 7. Конгресу дијаспоре Босне и Херцеговине
Сарајево, 06. јуни 2014.**

"Даме и господо, драги пријатељи,

Изузетна ми је част обратити вам се у уводном дијелу 7. конгреса дијаспоре Босне и Херцеговине, скупа представника грађана Босне и Херцеговине из више десетина земаља који никада нису заборавили ко су, шта су и одакле потичу.

На самом почетку желим рећи да сам упознат с вашим бројним акцијама помоћи подручјима погођеним природном катастрофом. За такве хумане гесте, као и за све што сте учинили за Босну и Херцеговину у претходним годинама и деценијама заслужујете нашу захвалност и поштовање.

Свима је добро познато да је Босна и Херцеговина једна од ријетких земаља која није законски уредила позицију своје дијаспоре. Осим тога, наша земља већ деценијама нема ни државну стратегију, ни државни акциони план за укључивање дијаспоре у властити развој. Као предлагач иницијативе за усвајање Закона о дијаспори, покушао сам прошле године помоћи да се на државном нивоу уреди однос Босне и Херцеговине и њених грађана који живе изван домовине. Марљиво је рађено и с експертима из дијаспоре, од којих неке видим и данас у овој сали. Текст иницијативе је дошао пред посланике, добио је убједљиву опћу већину, али је оборен злоупотребом института ентитетског гласања из бх. ентитета Република Српска. Иницијатива за усвајање Закона о дијаспори доживјела је судбину као и преко 300 других закона који су оборени ентитетским гласањем. Међутим, ми се никада нећемо уморити од борбе да ово важно питање законски обликујемо као и друге развијене државе.

Морамо промијенити стереотипе. Босанскохерцеговачка дијаспора нису више само људи које препознајемо као прогнанике и избјеглице, нити је дијаспора збир три одвојена национална корпуса. Нажалост, таква схватања су у појединим политичким круговима у Босни и Херцеговини још увијек присутна и на основу њих се често вуку погрешни потези. Треба зато у свим приликама, па

и у овој, јасно потцртати да је босанскохерцеговачка дијаспора армија добронамјерних људи који ову земљу чине економски јачом и годишње јој само путем дознака пошаљу око 3,5 милијарде КМ или око 14 % ГДП-ја. Дијаспора су, уз све остале, и хиљаде или десетине хиљада етаблираних, успјешних привредника, универзитетских професора, експерата у различитим областима, угледних културних, јавних и спортских радника, посланика по европским и ваневропским парламентима. Све су то грађани Босне и Херцеговине који желе и могу повући ову земљу напријед.

Поштовани грађани Босне и Херцеговине, драги земљаци,

Вријеме је, дефинитивно, за подвлачење црте и мој је утисак да је Конгрес који данас отварамо право мјесто за најаву мобилизације свих прогресивно оријентираних снага и за слање нових снажних и недвосмислених порука. Природна несрећа која је погодила Босну и Херцеговину још једном нас је опоменула да природа не познаје националне, вјерске, идеолошке или ентитетске границе. Солидарност и помоћ такођер су прешле вјештачки успостављене границе међу људима иако још увијек постоје снаге које се с тим не могу помирити. И срећа и несрећа су у овој земљи заједничке, заједничке су нам и штете од природних непогода и заједнички ћемо их годинама морати санирати. Деструктивне снаге у земљи морају коначно спознати да у Босни и Херцеговини и тонемо и идемо напријед само заједно.

Даме и господо,

За људе који воле ову земљу не постоји питање које је политички, морално и историјски важније од питања очувања и развоја државе а њена кључна супстанца су наши људи, без обзира на то живе ли они у Босни и Херцеговини или ван ње.

Питање је: како да Босна и Херцеговина издржи невиђене опструкције и осигура услове свог даљњег развоја? Постоје појединци, и таквих је до сада било много, који сматрају да је редослијед вриједности сљедећи: вјера, нација, странка, држава. Нажалост, најмање је оних политичких дјелатника који промишљају, разумијевају и схватају босанскохерцеговачку опстојност на начин да очување босанске државе виде као услов очувања и опстанка свих других

идентитета. У заблуди су они који сматрају да се заштитом искључиво вјерског или националног идентитета, занемарујући заштиту Босне и Херцеговине као државе, адекватно штите вјера и народ. Хисторијско искуство говори да се само државом и државним апаратом могу заштитити национална и духовна посебност. Само се државом, као обликом људског удруживања и опстојања, гдје су законитости и правичност основе друштвеног устројства, њеним грађанима и народима осигуравају сигурност и просперитетна будућност.

Ми не смијемо потцијенити чињеницу да постоје негативне политике које сију сјеме раздора међу грађанима и народима, и у нашој домовини и у иноземству. Зато морамо моделирати такве односе у нашој држави да она једнако привлачи све народе и грађане. Повратак Босни и Херцеговини као истинској домовини свих народа и грађана наше земље најважнији је босанскохерцеговачки пројекат 21. стољећа. У тај пројекат треба укључити све прогресивне снаге у држави и иноземству, не само политичаре већ и социологе, политологе, хисторичаре, правнике, теологе и друге научне раднике. То је стољетни босанскохерцеговачки, европски и планетарни пројекат који треба показати да људи различитих вјера, нација и култура могу живјети у једној слободној и јединственој земљи.

Поштоване даме и господо,

Постоје оптимисти и песимисти. Ми вјерујемо, ми смо оптимисти. Нећемо се никада уморити од борбе за демократску Босну и Херцеговину равноправних грађана и народа. Наша држава треба помоћ свих добронамјерних људи у земљи и ван ње. Само заједно, квалитетно повезани и организовани можемо бити снага која гради позитивну Босну и Херцеговину на коју ће бити поносни сви њени грађани без обзира на вјеру и нацију.

Хвала на пажњи!" (крај)